

L'Emir Fakhrdine rassembla son frère Younes, sa mère, les cheikhs du Chouf et la famille Khazen et leur recommanda d'être unis, de préserver leur pays des turcs, de ne jamais croire à leurs promesses de peur qu'ils ne leur arrivent ce qui arriva à la communauté de Jean Boulat (Joumblatt). Il loua deux galions européens, les remplit de cadeaux et d'argent et partit en mer à la grâce de Dieu le 10ème jour de Muharram vers le pays du Grand Duc de Toscane. Il débarqua à Livorno et l'Emir le reçut. (HS, p. 465).

ثم جمع الامير فخر الدين أخاه الأمير يونس والست الوالدة ومشايق الشوف وبيت
الخازن وأوصاهم أن يكونوا متبدا واحدا ويصونوا بلادهم من يد الترك، ولا يصدقوا
عهودهم أبدا لئلا يجري بهم كما صار في جماعة ابن جان بلاط (جنبلط). ثم أنه استكرى
غليونين (استأجر غليونين) فرنج جعل بهم تحف وأموال جزيلة، ودخل في البحر على
خيرة الله لعشرة خلت من شهر محرم قاصدا بلاد الكران دوقا (le grand duc de Toscane)،
فنزل في برّ مدينة ليفورنه (Livorno)، واستقبله حضرة الأمير. (الدويهي، تاريخ الأزمنة،
ص. 465).